

Sygn. akt II Ka 931/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Anny Suchomskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2022 r.

sprawy **J. S.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 1 lipca 2021 r. sygn. akt II K 1450/19

I. wyrok zmienia w ten sposób, że:

- na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5 (pięć),

- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 400 zł opłaty za obie instancje oraz obciąża go kosztami postępowania poniesionymi przed Sądem I instancji w kwocie 1798,26 zł.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 20 zł za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 931/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Zarzut obraży przepisów prawa procesowego mający wpływ na treść wyroku a mianowicie:</p> <p>a/ art. 167 kpk w zw. z art. 170-§1 pkt 5 kpk w z w. z art. 2§2 kpk w zw. z art. 6 kpk wyrażającą się w niezasadnym oddaleniu wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego toksykologa czy w związku z niewykluczonym nadpiciem alkoholu przez oskarżonego to czy w czasie kiedy prowadził pojazd nie znajdował się tylko w stanie po użyciu alkoholu skutkiem czego nie doszło do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, doszło do poczynienia nieprawdziwych ustaleń faktycznych oraz zostało naruszone prawo oskarżonego do obrony;</p> <p>b/art. 4kpk, art. 5 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424§1 pkt 1 kpk polegającą na nie wzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w tym okoliczności dla oskarżonego ewidentnie korzystnych, rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, nienależytej analizie i ocenie poszczególnych dowodów w szczególności dowodu z wyjaśnień oskarżonego, co skutkowało niesłusznym uznaniem, że J. S. dopuścił się występku z art. 178a§1 kk podczas gdy prawidłowa analiza zebranych w sprawie dowodów, prowadzi do wniosku odmiennego</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Na rozprawie w dniu 01 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek obrońcy o wywołanie ustnej, uzupełniającej opinii biegłego z zakresy toksykologii i taką decyzję w pełni aprobuje Sąd Okręgowy. We wniesionej apelacji jej autor nie przytoczył argumentacji, która pozwoliłaby na uznanie tej decyzji za błędną.</p> <p>Przede wszystkim, jak prawidłowo ustalił sąd meriti wykluczyć należało, że oskarżony spożywał alkohol już po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. W tym zakresie Sąd Okręgowy w zupełności podziela ocenę dowodów jakiej dokonał Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny. Dotyczy to w szczególności zeznań K. T. – funkcjonariusza policji, który</p>		

dokonał zatrzymania oskarżonego bezpośrednio po zakończeniu przez niego jazdy F. (...). Świadek ten w przekonujący i wiarygodny sposób wskazał, iż niemożliwym było, aby oskarżony już po wyjściu z pojazdu zdołał wypić jakikolwiek alkohol. Świadek widział oskarżonego cały czas po opuszczeniu samochodu, a samo zatrzymanie miało miejsce bezpośrednio potem. W tej sytuacji, przy prawidłowym ustaleniu, iż wykluczyć należało spożywanie alkoholu przez oskarżonego już po kierowaniu samochodem, za właściwą należy uznać decyzję sądu o nieuwzględnieniu wniosku obrony o wywołanie dodatkowej ustnej opinii biegłego z zakresu toksykologii. Wniosek ten bowiem nie tylko zmierzał do przedłużenia postępowania (tak jak ocenił to Sąd I instancji), ale również nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 170pkt 2 kpk).

Sąd Okręgowy uznał za zasadne ustosunkować się w przedmiotowym uzasadnieniu do jeszcze jednej kwestii, aczkolwiek nie odnoszącej się do wniesionych apelacji. I tak w dniu rozprawy tj. 17 lutego 2022 roku o godz. 8.27 do Sądu Rejonowego w Siedlcach wpłynął, nadany pocztą e-mailową, wniosek J. S. o odroczenie rozprawy odwoławczej z powołaniem się na wyjazd służbowy i awarię samochodu, które to okoliczności miałyby uniemożliwić oskarżonemu stawiennictwo na rozprawie. Jednakże, z uwagi na czas wpływu tego wniosku do Sądu Okręgowego w Siedlcach (już po rozpoznaniu przedmiotowej sprawy) niemożliwe było ustosunkowanie się do niego w trybie procesowym. Niemniej, gdyby nawet wniosek taki podlegałby procedowaniu, w żadnym razie nie osiągnąłby zamierzonego skutku

w postaci odroczenia rozprawy odwoławczej.

Przed wszystkim autor wniosku w żaden sposób nie wykazał, ani nawet nie uprawdopodobnił okoliczności wskazanych w tym wniosku, tj. przebywania na delegacji służbowej i awarii samochodu. Samo pismo zawierające wniosek o odroczenie rozprawy wpłynęło w dniu rozprawy o godz. 8.27, a więc 3 minuty przed terminem wyznaczonej rozprawy odwoławczej i to nie do Sądu Okręgowego, ale Sądu Rejonowego w Siedlcach. Przytoczone okoliczności dają podstawę do uznania, iż tego rodzaju działania były kontynuacją obstrukcji procesowej podejmowanej na wcześniejszych etapach postępowania i to zarówno przez oskarżonego, jak i jego obrońcę. Poczynając od postępowania przygotowawczego, czy to oskarżony, czy też jego pełnomocnik wielokrotnie byli wyzвани do uzupełnienia wniesionych przez siebie pism procesowych poprzez złożenie podpisów (k: 72, 76a, 113, 182, 202, 216). W oczywisty sposób takie działania spowodowały wydłużenie czasu trwania postępowania i analogicznie ocenić należałoby (w sytuacji gdyby podlegał procesowemu rozpoznaniu) wniosek o odroczenie rozprawy odwoławczej złożony przez oskarżonego. Wydaje się, że jedyną racjonalną reakcją organów prowadzących postępowanie na jego wcześniejszych etapach, w celu eliminacji tego rodzaju destrukcyjnych działań, byłoby skorzystanie z instytucji zawartej w art. 20 kpk, z której to możliwości nie skorzystano.

Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała niezasadność wniosku		
Lp.	Zarzut	
	<p>Rażąca niewspółmierność kary poprzez rażącą niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonemu J. S. w ramach przypisanego mu czynu z art. 178a§1 kk kary grzywny w ilości 100 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat z wyłączeniem tych pojazdów mechanicznych, do których prowadzenia nie jest wymagane prawo jazdy oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 zł co przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności, tj. stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, dyrektywy prewencji indywidualnej i generalnej, postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa, nie uzasadnia orzeczenia tak niskiej kary oraz</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	środków karnych w wymierzonym kształcie.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja prokuratora i podniesione w niej zarzuty w znacznej części zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Dotyczy to w szczególności wymiaru, jak i zakresu orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, który został orzeczony przez sąd meriti w wymiarze 3 lat i z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do których prowadzenia nie jest wymagane prawo jazdy. Podzielić należy stanowisko oskarżyciela, iż taki wymiar środka karnego razi swoją łagodnością.</p> <p>J. S. został uznany za winnego występkę z art. 178a§1 kk polegającego na kierowaniu w stanie nietrzeźwości samochodem marki F. (...). Okoliczności temu towarzyszące przemawiają za orzeczeniem wobec niego środka karnego w większym rozmiarze i szerszym zakresie, niż uczynił to sąd rejonowy.</p> <p>I tak w chwili kierowania pojazdem oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości 1,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli aż 6 – krotnie przekroczył dopuszczalny stan nietrzeźwości. Przypisanego mu czynu dopuścił się w „środku dnia” ok. godz. 14. Oskarżony kierował samochodem dostawczym, który ze względu na znaczne gabaryty niesie dla innych uczestników ruchu drogowego nieporównanie większe zagrożenie niż standardowy</p>		

samochód. Dlatego biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko prokuratora, iż okres 5 – letni zakazu jest najniższym jaki może zostać orzeczony wobec oskarżonego, który swoim zachowaniem stworzył realne zagrożenie ruchu drogowego. Przy czym Sąd Okręgowy, w przeciwieństwie do Sądu I instancji nie znalazł przesłanek do przedmiotowego ograniczenia tego zakazu do pojazdów mechanicznych do kierowania, którymi nie jest wymagane prawo jazdy. Sąd Rejonowy formułując takie ograniczenie zakazu powołał się na bliżej nie sprecyzowaną sytuację rodzinną i zawodową oskarżonego oraz ewentualne „sytuacje wyjątkowe” jakie w przyszłości mogą zaistnieć. Jednakże tego rodzaju okoliczności można by uznać za „uniwersalne” i mające zastosowanie praktyczne wobec każdego sprawcy występku z art. 178a§1 kpk. Dlatego Sąd Okręgowy, nie widząc podstaw do ograniczenia orzeczonego zakazu orzekł go w odniesieniu do wszystkich pojazdów mechanicznych.

Na uwzględnienie zasługiwała także apelacja prokuratora w zakresie zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Również w tym przypadku sąd meriti redagując takie orzeczenie powołał się na „sytuację rodzinną” oskarżonego. Tymczasem, Sąd okręgowy analizując sytuację rodzinną i majątkową J. S. nie znalazł podstaw do wydania rozstrzygnięcia o jakim mowa w art. 624§1 kpk. I tak oskarżony ma wprawdzie na utrzymaniu liczną rodzinę, jednakże posiada stałe zatrudnienie i dysponuje osiągniętymi z tego tytułu

dochodami, które umożliwią mu uiszczenie zasądzonych kosztów, z ewentualnym skorzystaniem z instytucji jaką jest rozłożenie ich na raty. Należy bowiem pamiętać, iż zgodnie z art. 627 kpk regułą powinno być zasądzenie kosztów procesu od osoby skazanej, a można od niej odstąpić w jakichś szczególnie uzasadnionych okolicznościach, a z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Brak natomiast było podstaw do uwzględnienia apelacji prokuratora w zakresie orzeczonej grzywny i świadczenia pieniężnego. Oskarżyciel publiczny nie kwestionował samego rodzaju kary, jak i ilości stawek dziennych, a jedynie wysokość takiej stawki. Nawet jeżeli uznać, że biorąc pod uwagę sytuację materialną i osobistą oskarżonego, zasadnym byłoby orzeczenie stawki dziennej o 10 zł wyżej, to jednakże nie jest to na tyle istotna zmiana (w odniesieniu do całokształtu stosowanej wobec oskarżonego represji karnej), że można by ją umieścić w kategorii rażącej niewspółmierności kary. Analogicznie należało się odnieść także do wniosku o podwyższenie o 1000 zł świadczenia pieniężnego.

Wniosek

O zmianę wyroku poprzez orzeczenie grzywny w wysokości 100 stawek po 30 zł każda, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 5 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 6000 zł oraz zasądzenie kosztów sądowych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wskazany we wcześniejszej części uzasadnienia	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wskazany we wcześniejszej części uzasadnienia	
Zwięźle o powodach zmiany	
Wskazany we wcześniejszej części uzasadnienia	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Zasądzono od oskarżonego 20 zł wydatków za postępowanie odwoławcze

7. PODPIS